

EL VINE PE NORI ! ...

(continuare din numărul trecut)

de Aurel Miculescu

Starea de căldicel a bisericii din Laodicea.

Caracteristica acestei biserici, care de fapt reprezintă Biserica zilelor noastre înainte de venirea Domnului, este descrisă în versetele 15 și 16: *“Știu faptele tale că nu ești nici rece nici în clocot. O, dacă ai fi rece sau în clocot. Dar fiindcă ești căldicel, nici rece nici în clocot am să te vărs din gura Mea.”* În Noul Testament găsim trei caracteristici ale inimii: o inimă fierbinte, o inimă rece și o inimă călduță. Cei doi ucenici, pe drumul Emausului, după învierea Domnului, când și-au dat seama că străinul de pe drum a fost de fapt Domnul Isus, au zis unul către altul: *“Nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum și ne deschidea Scripturile?”* În Matei capitolul 24 ni se vorbește de o inimă rece. Aici în Apocalipsa capitolul 3, ni se vorbește de o inimă sau stare spirituală a lucrurilor nici rece nici fierbinte, ci căldicel. O băutură sau mâncare este bună dacă este rece sau fierbinte. De exemplu cafeaua sau ceaiul sunt consumate fierbinți. Apa de băut astâmpără setea dacă este rece.

Eu am crescut la țară și în timpul vacanțelor, în anii de școală, am lucrat la munca câmpului și știu ce înseamnă un pahar de apă rece în arșița verii. Apa pe care o aduceam de la izvor se încălzea repede și era îngrozitor să bei apă care nu era nici rece nici caldă, nu avea proprietatea de a stâmpăra setea. Istoricii descriu că apele minerale din Ierapole și apa potabilă din Colose erau aduse prin conducte în Laodicea. Cum aceste conducte erau la suprafața solului, când apele fierbinți din Ierapole și apa potabilă din Colose ajungeau în Laodicea, erau călduțe, o condiție cât se poate de critică, în care apa nu putea fi consumată. Domnul folosește această ilustrație spunând că: *“nu ești nici rece, nici în clocot”*, pentru că locuitorii din Laodicea știau ce gust au astfel de ape.

Un creștin căldicel este un creștin insensibil, indiferent, confortabil, care nu-și dă seama de situația în care este. Credincioșii Domnului au toate motivele de a fi în clocot. Apostolul Pavel scrie în Tit 3:14: *“Trebuie ca ai noștri să se deprindă să fie cei dintâi în fapte bune, pentru nevoile grabnice și să nu stea neroditori”*. Noi trebuie să fim plini de râvnă pentru Dumnezeu nostru care ne-a mântuit și care ne va da cu plăcere Împărăția sa. Biserica din Laodicea și-a pierdut râvna pentru Domnul și a devenit rece, fără entuziasm și slujește pe Domnul cu jumătate de inimă. Apostolul Pavel scrie în Romani 12:11: *“În sârguință fiți fără preget. Fiți plini de râvnă cu Duhul. Slujiți Domnului.”* Tragedia a fost că, probabil creștinii din Laodicea au fost mândri de posesiunile materiale dar din punct de vedere spiritual erau săraci și orbi. În ciuda faptului că se considerau bogați, Domnul îi sfătuiește și spune: *“Te sfătuiesc să cumperi de la Mine aur curățit prin foc”*. Apostolul Petru vorbește în 1 Petru 1:7 cum că *“încercarea credinței este cu mult mai scumpă decât aurul care piere și care totuși este încercat prin foc să aibă ca urmare lauda, slava, și cinstea la arătarea lui Isus Hristos.”* Deși locuitorii din Laodicea produceau îmbrăcăminte care apoi era exportată în toată lumea, totuși Biserica este criticată și Domnul îi recomandă *“să-și cumpere haine albe cu care să se îmbrace, și să nu i se vadă goliciunea.”*

În lumea antică a fi dezbrăcat de haine, a fi gol era o mare umilință. În 2 Samuel este descris cum Hanun, împăratul fiilor lui Amon, și-a bătut joc de solia trimisă de David în acea țară. Hanun a luat pe slujitorii lui David, le-a ras barba pe jumătate, și le-a tăiat hainele pe jumătate până la coapse, apoi le-a dat drumul. În Osea 2:9 este profetizat despre Israel spunând că datorită faptului că păcătuiseră împotriva Domnului va fi dezbrăcat de hainele sale. *“De aceea îmi voi lua iarăși înapoi grâul la vremea lui și mustul la vremea lui și îmi voi ridica iarăși de la ea lâna și inul pe care le dădusem ca să-i acopere goliciunea.”* Cei care au fost înălțați în slujbe ca Iosif și Daniel au fost îmbrăcați corespunzător, ca și cei de la curtea regală.

Deasemeni fiului risipitor i s-a oferit haina cea mai bună, atunci când s-a întors din rătăcirea căii lui. Desigur că fiecare dintre noi avem grijă să fim frumoși și îngrijit îmbrăcați. O bună parte din buget este folosit în acest sens, și mai ales partea feminină cheltuiește considerabil în această direcție. Dar spiritual oare cum arătam noi? Cineva spunea că mulți în veșnicie nu vor vrea să fie îmbrăcați cu hainele vechi și purtate pe care le-au făcut dărnice săracilor. Poate că unii însă nu vor avea de purtat nici așa ceva și vor fi indecent expuși pentru eternitate.

La cea de-a doua înviere a morților, după judecată, oamenii vor primi trupuri noi, în care își vor ispăși pentru veșnicie păcatul. Acest trup, focul iadului nu-l va consuma și în acest trup vor suferi pentru veșnicie. Este îngrozitor să-ți imaginezi suferințele iadului, cu atât mai mult să le experimentezi. Iubitul meu, ești pregătit pentru veșnicie? Te-ai gândit vreodată la realitatea fatală a veșniciei? Sau ți se pare

că așa ceva este de puțină importanță? Câți oameni nu se întâlnesc cu veșnicia în fiecare zi și aceasta este pentru mulți o realitate fatală, ireversibilă.

Întăia Eu stau la ușa și bat

Dacă atunci nu mai poți face nimic astăzi, însă, poți face totul, pentru că Domnul spune în vesetul 20: *“Întăia Eu stau la ușa și bat. Dacă aude cineva glasul Meu și deschide ușa voi intra la el, voi cina cu el și el cu Mine”*.

Deși Biserica din Laodicea funcționa în Numele lui Isus, El nu era în ea. Isus era afară și bătea la ușa. Noi trebuie să fim într-o stare de așteptare permanentă a Domnului, venirea Sa este iminentă (în orice moment). În Luca 12:36 este descrisă starea de așteptare în care trebuie să fim: *“și să fiți ca niște oameni care așteaptă pe stăpânul lor să se întoarcă de la nuntă ca să-i deschidă îndată când va veni și va bate la ușa”*. Isus Hristos a fost și este un iubitor de oameni, El vrea să aibă părtășie cu noi, El vrea să cineze cu noi. Atunci când iubești pe cineva, îl inviți în casa ta și de obicei atunci când servești masa cu cineva ai ocazia să conversezi cu el, îl poți cunoaște mai bine, te poți împrieteni mai mult cu persoana respectivă. Isus vrea să facă același lucru și în viața noastră. La greci se servea masa de trei ori pe zi. Era micul dejun care se numea **akratisma**, apoi masa de prânz care se numea **ariston** și masa de seară sau cina care se numea **deipnon** considerată masa principală a zilei. Oamenii obișnuiau să stea de vorbă în timpul mesei de seară, când lucrul zilei era terminat. Era momentul cel mai potrivit al zilei, când puteai să meditezi, să discuți cu familia și prietenii. Isus dorește ca acest timp, să i-L acordăm Lui, dorește să stea cu noi la cină pentru a petrece mai mult timp împreună.

Evangelistul Luca, descrie în capitolul 19, cum Zacheu care era mai marele vameșilor, a vrut să-L vadă pe Isus dar pentru că era un om mic de statură s-a urcat într-un dud pentru a-L vedea pe Domnul. Isus însă, a știut unde este Zacheu și când a ajuns în dreptul pomului i-a spus: *“Zachee, dă-te jos degrabă căci astăzi trebuie să rămân în casa ta”*. Zacheu L-a primit pe Domnul cu bucurie și spune Domnului: *“Întăia, Doamne, jumătate din averea mea o dau săracilor și dacă am năpăstuit pe cineva îi dau înapoi împătrit”*. Observați dorința arzătoare a lui Zacheu de a-L vedea pe Domnul și în același timp transformarea lui. El este dispus să despăgubească pe oricine ar fi nedreptățit. Isus a fost criticat că a intrat în casa lui Zacheu și că a mâncat cu vameșii și păcătoșii, însă El pentru aceasta a venit în lume, pentru a recupera sufletele pierdute.

El vrea să vină în viața și inima ta. El vrea să cineze cu tine așa cum a făcut și cu Zacheu. El poate să-ți spună și ție ca și lui Zacheu că astăzi a intrat mântuirea în casa ta. Observăm însă, că Isus nu intră fără să fie invitat sau acceptat, în inima noastră. Pictorul Holman Hunt a pictat un faimos tablou intitulat: *“Lumina lumii”* și în acest tablou este pictată ușa inimii umane fără mâner pe dinafară. Cineva, care a văzut tabloul a venit la pictor spunându-i că a uitat să picteze mânerul de la ușa la care pictorul i-a răspuns că mânerul este înlăuntru și că acea ușa nu se poate deschide decât pe dinlăuntru. Deci, depinde de tine, de voința ta, dacă îl lași pe Isus să cineze cu tine. Isus nu intră în inimă neinvitat.

Promisiuni făcute bisericii din Laodicea

Scrisoarea din Laodicea se încheie ca de obicei cu o mare făgăduință: *“Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.”* În total sunt 15 promisiuni de binecuvântare pentru cei biruitori: cei ce vor birui vor mânca din pomul vieții, vor primi cununa vieții, vor scăpa de a doua moarte și de iazul cu foc, vor mânca din mana ascunsă, vor primi o piatră albă, vor fi păziți de ceasul încercării, vor primi putere peste neamuri, vor primi Luceafărul de dimineață, vor umbla cu Isus în haine albe, vor avea numele scrise în cartea vieții, vor avea numele lor mărturisite înaintea lui Dumnezeu, vor fi un stâlp în Templul lui Dumnezeu, vor fi întotdeauna cu Dumnezeu, Numele lui Dumnezeu și a Noului Ierusalim va fi scris pe ei și vor șede pe tron împreună cu Domnul.